

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кроми рускыхъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекы найзнам. повѣстей“ выхидитъ по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяця. Редакція: „Администрація“ подъ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе: рукописи принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ бѣлошени печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в строчки неопечатаній вольній бѣть порта. Рекламу и инсераты принимають: У Львовѣ Адм. инстрація „Дѣла“ У Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Voelgel, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Редкція „Кіевской Старини“ въ Петѣ, почтовій вѣя Редакція „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Деривсовская ул., д. Раалли 9.

Предплатя на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекы“: съ дод. „Библиотекы“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на півъ року . . . 2-50 ар. на півъ року . . . 2-50 р. Для Визарини, окрѣжъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на півъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотекы“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштуе 12 ар. а. в.

Лучаеся нагода...

Хто зъ насъ Русинѣвъ не знае того факту и хто зъ насъ не обурюеся на него, що въ галицкомъ Выдѣлѣ краевомъ нема аниъ одного-однѣсенького Русина! Взвѣвши край нашъ коронный яко цѣлѣсть, бачимо въ нѣмъ больше-менше по половинѣ мешканцѣвъ Русинѣвъ и Полякѣвъ, а въ Выдѣлѣ краевомъ — засѣдають самъ Поляки!

И не сама рѣчь въ особахъ, але и въ ихъ дѣлахъ. Нема въ Выдѣлѣ краевомъ аниъ одного Русина, нема кому тамъ въ дѣлахъ краевыхъ пригадувати панамъ-членамъ Выдѣлу, що цѣла велика всхѣдна Галичина — то Русь, що населеніе еи — руске. Нема кому пригадувати того панамъ Полякамъ зъ Выдѣлу краевого — а они самі о тѣмъ чомуся нѣколи не памятали — и зъ того выходили ти величезній компромитаціи ихъ передъ лицемъ цѣлого краю, що они при рѣзныхъ важныхъ, цѣлый край живо обходячихъ нагодахъ „забували“ про истинное мнѣніе Русинѣвъ въ краю. Панове Поляки зъ Выдѣлу краевого „забували“ навѣть таку рѣчи, якъ списати своего часу памятку грамоту до угольного каменя въ будѣлви соймовѣй такожъ въ рускомъ языкѣ, якъ познѣйше въ фирмѣ банку краевого побѣчь польскои назвы поставити такожъ руску (хочъ „не забули“ на нѣмецку та французску)... „забували“ о Русинахъ все и всюды, де йшло о пригаду, що Русины — народъ. Чи тая компромитаціи довго пекла лица панѣвъ-членѣвъ Выдѣлу краевого, се вже ихъ рѣчь знати, а мы зновъ знаемо дуже добре то, що таку рѣчи всѣхъ Русинѣвъ дуже болятъ и обурюють. Бо будѣ-що-будъ въ нѣякомъ другомъ краю коронномъ въ Австріи жаденъ народъ подѣ взглядомъ прислужуючою ему автономіи не стоить подѣ такою выключною гегемоніею другого краевого народу, якъ Русины. Доходитъ до того, що въ Выдѣлѣ краевомъ про Русинѣвъ яко народъ „забувають“ — и не диво, бо тамъ, якъ сказано, навѣть не пахне одною рускою косточкою...

Були часы, коли нашъ сусѣды казали „шмѣта Русі!“ Зъ того очевидно й выходило: не бути Русинамъ въ Выдѣлѣ краевомъ. Були часы, коли gente Rutheni, nazione Poloni стояли въ высокой цѣнѣ. Нынѣ акціи той фирмы зовсѣмъ упали: не то на рускомъ, але

и на польскомъ торзѣ нѣхто того товару не хоче купувати. Досвѣдъ розчарувань польскихъ оптимистѣвъ, бо: Русь есть! Бувъ другій зовсѣмъ нещирый окликъ: Русины — то поголовно „moskale“! Зъ того зновъ выходило: не бути Русинамъ въ Выдѣлѣ краевомъ. Нынѣ въ виду щоденныхъ бючыхъ въ очи фактѣвъ и той окликъ съ каждымъ днемъ тратитъ свою цѣну и надармо ще десь стареаясь подержувати его. Пуста работа, на котру шкода часу и атласу! Загалъ Русинѣвъ галицкихъ стоить нынѣ твердо на основѣ національній — и на той основѣ розвиваеся политично та духово, крѣпить свои силы до борбы о свое нынѣшне истинное и для своей великой мисіи, яку призначею ему сповинити въ будущиыи середѣ славянскихъ народѣвъ. И нынѣ, може больше, якъ коли-небудъ, почувае Русь галицка свою кривду, ненавидитъ систему гегемоніи, а бажае рѣвноправности съ другою краевую народностею.

При кожѣй нагодѣ покривджена Русь пакликувала и пакликуе сусѣдѣвъ до справедливости, а той голосъ еи бувъ и есть для нихъ важкимъ упѣмненемъ, щобъ опамяталися и звернули зъ той дороги, котра хвилево задесть имъ догодною, а чимъ дальше, заводитъ въ негры та глухій дебрь невыходній. Коли-бъ сусѣды нашъ були доси слухали тыхъ покликѣвъ, упѣмненъ Руси, бувъ-бы нашъ край своимъ межнародно-политичными та соціально-экономичными отношениями не представлялъ такого сумного виду, якій — пожалея Боже! — нынѣ представляе. Та ба! Традиційный духъ колишней Польщѣ въ давныхъ границахъ съ всѣми своими злостастными свойствами не заверь въ нынѣшнихъ еи потомкахъ и объявляеся въ повий силѣ именно тутъ, у насъ, де даный протѣръ ему бути. Коли-жъ ибѣчнеся доба опамятаия? Чи довго ще ждати на хвилю звороту нашихъ гегемонѣвъ на путь терпимости та справедливости супротивъ русской народности въ нашомъ краю?

Остатними часами нашъ сусѣды почали не только въ дневникарствѣ польскомъ але и въ нѣмецкомъ выхваляватися, що они черезъ зѣвзѣдъ археологичный и зѣвзѣдъ христіянскихъ кущицѣвъ та промысловцѣвъ, въ котрыхъ то зѣвздахъ взяли участь такожъ одиницѣ-Русины, спровадили вже „гармонію“ въ межнародно-политичныхъ взаминахъ въ Галичинѣ.

Мы можемо на то полити трохи холодной воды на горячій головы тыхъ, чи то хитрыхъ чи може и щирыхъ, энтузіастѣвъ та оптимистѣвъ и сказати имъ: „Схаменѣтсѣ панове! не обманюйте себе мудрыхъ и чужинцѣвъ немудрыхъ! Далеко, далеко намъ до розголошуваной вами згоды! Не такъ и не при такихъ нагодахъ укладають народы политичный „миръ“ чи навѣть „згду“ мѣжь собою! На то суть инши нагоды. Були выборы до сойму, до радѣ повѣтовыхъ, до рады державной, — чому вы тогда не спроваджували межнародной гармоніи въ краю?!“

Але тихо, ша! — по куткахъ панове Поляки починають собѣ на ухо шептати щось про „свою хибну политику съ т. зв. митрополичими послами“. — „То була, кажутъ, велика наша похибка: митрополичій послы не мають за собою не то Русинѣвъ, але навѣть нѣякои партійки... Не вже-жъ се познаніе мало-бы бути починомъ ихъ бодай яко-такого омаматая?... Мы, невѣрній Томы, будемо мати нагду небавомъ се лучше змѣркувати. Дѣло ось въ чѣмъ.“

Черезъ смерть бувиного члена Выдѣлу краевого Валеріана Подлевского опорожнене одно мѣсце въ Выдѣлѣ краевомъ. Треба буде въ свѣй сесіи сойму (въ падолиствѣ або грудни) выбрати когось другого на опорожнене мѣсце. Коли съ початкомъ сей каденціи Русины домагалися, чтобы при выборѣ членѣвъ Выдѣлу краевого дати ѳтповѣдну репрезентацію и рускому народу, польска бѣльнѣсть задекретувала — не сповинити волѣ и права Русинѣвъ: не допустити на члена Выдѣлу краевого — аниъ одного Русина. Такъ и сталося. Панове Поляки толкувалися тымъ, що зъ дотогочасныхъ членѣвъ Выдѣлу краевого не можна нѣ одного поминуті: одинъ много-заслуженый, другій роботайщій, третій старенькій, треба ему дати въ Выдѣлѣ житье закончити, и т. д. Зъ тыхъ „старенькихъ“ а до того зѣ давнѣйшихъ часѣвъ „много-заслуженымъ“ бувъ и покойный Подлевскій. Теперь по нѣмъ, якъ сказано, мѣсце опорожнене, — побачимо, якъ поступитъ собѣ польска бѣльнѣсть соймова: чи ѳддасть свои голоса на Русина, чи зновъ повторитъ звѣстну пѣсенку, яку припѣвувано при выборахъ до сойму: „Ani jednego Rusina!“ — а тогдѣ й покажеся, чи справдѣ мы можемо вѣрити въ щирѣсть той

скрухи за дотеперѣшній согрѣшенія супротивъ русского народу... а въ дальшѣй линіи и супротивъ цѣлого краю.

Якъ собѣ поступитъ польска бѣльнѣсть сойму въ тѣмъ дѣлѣ, — се остаточно еи рѣчь: якъ собѣ хто постелитъ такъ и выпится, — а мы, Русины, маемо право домагатися, и высказуемо нынѣ рѣшучо то наше домаганіе, чтобы на мѣсце пок. Подлевского бувъ выбранный на члена краевого Русинъ, и то такий Русинъ, на котрого весь рускій царѣдъ глядитъ съ довѣріемъ и котрого вже само мнѣние публичне всказуе якъ на ѳтповѣдного и гѣдного того ураду...

Перегляд часописей.

(„Przeглядъ Rzeszowski“ въ справѣ эмиграціи Мазурѣвъ до всхѣдной Галичины.)

Въ „Przeглядѣ Rzeszowski“ (ч. 19) зѣ 4 л. жовтня знаходимо цѣкаву статью п. заг. „Эмиграція Мазурѣвъ до всхѣдной Галичины“. Якійсь „Старый гречкосѣй“ зѣ подѣ Улянова пише тамъ такъ:

„Абы ѳтвернути людѣ ѳтъ эмиграціи до Америки, вабятъ его и стягають до всхѣдной Галичины... Дорога то хибна и погубна. Хибна, бо заохочуе людѣ до эмиграціи, ѳбѣдючи ему золотѣ горы, а погубна, бо подкочуе тую традиційну любовь батьковского гвѣзда, котра есть основою и зародкомъ любви рѣдного краю. Я бажаю-бы передовѣмъ охоронити околичный людъ, с. е. зѣ повѣтѣвъ кольбушѣвского, тароберѣвского, няско-го и мѣлѣцкого ѳтъ эмигранта на Русь до всхѣдныхъ повѣтѣвъ. Въ Томашѣвцахъ, въ повѣтѣ калускомъ, оселилося изъ згадавшихъ повѣтѣвъ щось надѣ 350, а высланы зѣ-ѳттамъ ѳтозвы ваблятъ дальшихъ эмигрантѣвъ. Чи дѣйстно тая мѣщевѣсть плыне молокомъ та медомъ? Коли такъ, то дивуемося, чому околичный людъ рускій не хоче користати зѣ тыхъ дарѣвъ Божихъ и позволяе, чтобы чужѣ заволоки, Мазуры, забрали ему зѣ передѣ носа? Намъ цѣла рѣчь предста-вляеся по просту спекуляціею. Не маемо нѣчо противъ того, що хтооь радѣ-бы черезъ парцеляцію дорожше продати свои добра, але то за богато, абы справу чисто приватной природы покрывати плащемъ патриотизму и печальности о добро люду. У насъ почва ляхша, то й людѣ работѣ рѣдша, до обробку нашихъ ланѣвъ неразѣ за мало рукъ, —

НА УКРАИНѢ.

Споминки и враженя зѣ подорожи написавъ Ол. Барвинскій.

III. Кіево-Печерска Лавра.

Въ субботу рано выбравъ я ѳтвѣдати старанный розсаднякъ христіанства на Руси, щѣбъ ѳбѣйти пещеры святыхъ и угодинокѣвъ, поки ще буде большій здвигъ народу, позалкъ черезъ тяжельнѣ мали бути процѣ въ день Успенія Пр. Б. Переѣхавши зѣ Бульварной на Крещатикъ, пустился я съ товаришемъ юнимъ Институтскою уллицею, що въ давнину удержувала едиу комуникацію Старого Кіеа съ Печерскою обителею и Берестовомъ. ѳбѣла минули мы плоску высочину, засажену липами, звану давно Кловскимъ урочищемъ а нынѣ Липками, и переѣздили по-при царскій дворець, оберненьный переднимъ фасадомъ до Лавры. Валя царского двѣрца простираеся великій садъ на шарокѣвъ майданѣ мѣжь двѣрцемъ и Печерскомъ, ѳбѣденый гарною рѣшѣткою зѣ лѣтого зелѣза. Однакъ хочъ лѣте зелѣзо на вѣщо не придатне, рѣшѣтка въ многыхъ мѣстахъ пообломувана и ѳбѣображена. Таке варварское ищенье або занечищуваніе окрасъ и памятниковъ можна доволѣ часто замѣтити въ Кіевѣ. Переѣхавши ѳттакъ Липки, выбралися мы зновъ гору Авенкѣвскою, Шовковничюю и Александрѣв-

скою уллицею окрѣвъ Миколаѣвскій ворота на старый Печерскъ.

Подѣ назвою Печерска зѣвѣтна простора плоска высочина, ѳдѣлена ѳтъ Липокъ широкимъ Кловскимъ парвомъ зѣ пѣвночи, ѳбѣжена Днѣпромъ изъ сходу, а зѣ полудня и полудневого ваходу живописными долинами Пѣвѣнничюю и Зѣпринѣчюю. Въ давнину ѳй мѣсца якъ и инши высочины Старого Кіеа вкрывали дрѣмучій лѣсъ. Тутъ повстала въ живописномъ положеніи середѣ той лѣсовой пустыни перша оселя Берестова съ княжимъ теремомъ, де Володимиръ, Красное Солнышко, бенкетувавъ съ своими боярами пѣсла лицарскихъ ловѣвъ въ дебрахъ Зѣприницѣ, а ѳттакъ усуваяся ѳтъ марности сего свѣта, глядяючи самоты для молитвы въ храмѣ Сласа на Берестовѣ. И Ярославъ Мудрый любивъ тутъ скрывать передѣ горюдскимъ гаморомъ и ѳточувати пѣсла трудѣвъ державныхъ. Окремой назвы ѳя высочина, де находилосъ Берестово, мабутъ не мала въ давнину. Около 1051 р. Пр. Антоній, прійшовши зѣ Агонской горы, заманений чарѣбною красою кіевскихъ гѣръ, поселился въ пещерѣ, выкопанѣй Иларіономъ (ѳбѣсла першимъ кіевскимъ митрополитомъ-Русиномъ) въ мѣсци, де нынѣ Дальшій Печеръ. Зѣ того часу высочина та прибрала назву Печерска ѳтъ обители пещерской, основаной на полудни ѳтъ Берестова. ѳбѣсла ставъ Печерскъ заселятсѣ, однакъ коли съ початкомъ XVIII ст. почали его укрѣпляти, заказували поселятсѣ на самѣмъ Печероку, середѣ крѣпости. Такъ помалу гѣродъ ставъ розширяться на Крещатикъ и Ста-

ровкѣвскихъ высочинахъ; Печерскъ що-разѣ вылюдняеся и подѣуадавъ, а его стародавній, постарѣлій дома нынѣ сумно ѳбѣвають ѳтъ новыхъ будовель крѣпостныхъ и величавой та пребогатой Лавры.

ѳтъ стороны двѣрцевого майдану вѣѣхали мы Миколаѣвскими воротами на Миколаѣвску уллицу, що веде въ Лавру. Недалеко оныхъ ворѣтъ стоить церква св. Микола (нынѣ звана Николаевскимъ военнымъ соборомъ), основана въ останнихъ рокахъ XVII ст. и щедро вывѣнована оелами и землями гетьманомъ Мазецою. Троха низше за тымъ соборомъ выступае зѣ пышнои велени невеличка кругла церковца. Се Аскольдова могила на Угорскомъ урочищи, де похоронено убитого Аскольда. Тутъ находилася такожъ перша на Руси христіянська церква деревляна св. Микола. И зѣ той стороны розкрываеся прегарный видъ на Подѣпринцину.

Переѣхавши мѣстѣ, перекинутый черезъ крѣпостный рѣвъ и узкій Кіевскій ворота крѣпостный, опанилюе мы въ самѣй серединѣ цитадели. По лѣвѣй сторонѣ видно невелику церкву пятибнаючу Преображенія Господня або Сласа на Берестовѣ. Зѣ лѣтописи Несторовои можна догадуватсѣ, що церкву ѳю поставивъ ще Володимиръ Вел. и она была его придворнымъ, улюбленымъ храмомъ та звалася церквою Св. Петра и Павла. Але годѣ напевно сказати, чи се та церква, або чи она поставлена близько церкви св. Апостолѣвъ. А все-жъ она певно належитъ до найдавнѣйшихъ церковъ кіевскихъ. До неи пере-

несенъ 1072 р. мощѣ св. Бориса и Глѣба. Пѣсла Татарского погрому була она майже 400 лѣтъ въ розвалинахъ и дочерва Петро Могила, митрополитъ кіевской и ѳбнователь многыхъ кіевскихъ храмѣвъ, ѳббудувавъ еи и щедро ѳбдарувавъ.

Переїшовши по-при великій двоповерхный арсеналь, ѳбставлений докола пушками и купами пушечныхъ кулъ, станули мы передѣ Святими воротами Лавры, надѣ котрыми заносилося ѳднѣбавиаста церква.

Годитсѣ тутъ хочъ коротенько нагадати исторію Кіево-Печерской Лавры. Преп. Антоній, родомъ зѣ Любѣча, поселившись, якъ вже выше згадаемо, въ пещерѣ выкопанѣй Иларіономъ, прославився небавомъ такъ, що до него почали горнутисѣ не только простѣ людѣ за благословеніемъ и порадюю, але и самъ Вел. кн. Изъяславъ ѳъ дружиною прійшовъ до него. Кѣльканадцять побожныхъ людей, ѳтказавшись марности сего свѣта, поселились бля Пр. Антонія. Они выкопали большу пещеру для себе, а вступивши подѣ его привѣдѣ, устроили подѣмну церкву и келіи въ мѣсци нынѣшнихъ дальшихъ пещеръ (св. Теодосія). ѳбѣсла Пр. Антоній ѳддавъ начальство сего монастыря Варлааму, а самъ повоъ дальше на пѣвнѣчь и выкопавъ для себе въ иншѣмъ холмѣ нову пещеру, де нынѣ Блишій (Антоніевѣ) пещеръ и тамъ прожнивъ до своего скону (1073 р.). Число подвижниковѣвъ збѣльшилось небавомъ такъ, що велика (дальша) пещера стала тѣсна. Надѣ нею поставлено зѣ благословенія св. Антонія невеликій деревляный монастырь съ церквою Успенія

(До комісії петиційної) ввійшли з Галичини: о. Озаркевич, ко. Ручка, Оржеховський і гр. Стадницький.

(Вз угорським сойм) відповідав в оуботу президенту кабинету Тисо на інтервенції по-двійки: Іраніого (о можливій інтервенції держави європейських на Балк. півострові), Гель-сого (о интенціях стрічи монархів в Кро-їого) і Силлагіого (о евентуальній анексії Боснії і Герцеговини). Президент угор-ської не зрадлив в'якою тайни, хотів о всіх справлах толкував дооси широко. Іраніому казав, що Австрія не знає о евентуальній зброй-ній інтервенції якої-небудь з держав трактат-тових і бажає лишь мира. При томь застерігає всіх всюди вольну руку, але хоче догодити ас-перрашам народів балканських по можности. Кромержакої звідз ототт посла ревеляції Тисо в тїбоній звязи оь стрїчою монархів в Скерпєвицях і вотт мовь бы ея продовженьем. О анексії Боснії і Герцеговини не може бути і бєсїды, а гостина цїсаря в Бродї на терито-рії окупованих країв і привїтї тамошних жителїв була лишь случайним. — Интер-венция не доволялося отповїдею Тисо и розве-ли надї вєю ширшу діюкуоси, вь котрї обя-вили великій недостаток довірія для шефа ка-бинету. Опозиція заховалась навїтї дооси не-сподївно в часї бєсїды Тисо и ректифікувала ея полатичній поглядї.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нїмеччина. Міністерь румунької, пу-тешийої вь подорожї до кн. Віомарка, царя і Гереса, заявив сферамь берлинскимь, що Руму-нія оубротить пригдоє на балканськомь півво-стровї займе становище выждаюче. Ровнож єсть бїв тоя гадки, що годї буде унію болгароку отклати, але за то одержитї Сербїя рекомен-дує півострїю вь територїи болгарскої. — „Вєг. Polit. Nachr.“ пишуть, що жеи трактатовїи державами шки що панує одномышленность вь справї болгарскої и що ихь стараньемь буде Грецію и Сербїю удержати вь границахь умї-ренности. — Небавомь вышле правительство отпов-дїв на другу ноту іспанську до Мадрида (вь розвїдлоку). Мимо того, що пану запрошено на розвїданка вь справї каролїнскихь островїв, удержують заедно безоосередній переговорїи жеи Пруссїи и Іспанїи. Посол прусскї Шлецерь бїв 1 о. м. на аудїенції у папы и вручив ему выносоручне письмо цїсаря Вїльгельма сь прось-бою о медїації. Самь же вступило цїде дїло на дорогу офїційальноу трактатовїи. — Парля-мент вїмецкій буде окликаний на 17 л. с. м.

Данїя. Царь прїнав вь Копенгагї депу-татїю болгароку 3 о. м. пополудня и заявив вїи, що стараньемь ея буде вь порозумїю сь дру-гими державами трактатовїи справу болгароку погодити вь мирной дорозї.

Туреччина. Конференція амбасадорїв не зборалася ще вь суботу, бо амбасадора нїмец-кого, Радовїца, покликавь нагло султань до себе. Перше засїданє мало отбутися вь недїлю. Ам-басадорї згодїлися на головїи точки меморїалу, котрїи буде предложений даржавамь до одобреня, и оттакь доперва буде вручений споричнимь сто-ронамь.

Англія. Гладстонь заявив вь пєсмахь своихь до поодинокїхь значїишихь личностей вь Соїи, що Англія интересуєся живо справою болгарскою и головнимь єи намїреньемь якь доос такь и на будуче буде підпирати аспїрація балканських народїв на утворенє дробїишихь независимыхь державь.

НОВИНКИ.

— Посвященє Преос. епископа Юліана Пелеша має отбутися дня 18 л. жовтїя с. р. у Львовї. Вєра удаєся Преос. Юліань до Перемиш-ля, шоби запросити Преос. єп. Іоана Ступниц-кого на торжество посвященя. По посвященїи пер-реселїтєя єп. Юліань до Станиславова, де буде дождатїи именованїи крылошань для нової ка-питулы. Пїсля именованя крылошань настуїтї установка станиславського владыки вь єго єпіс-копскїи резиденції.

— Рада мїста Станиславова выбрала комїтеть, котрїи має занятися приготуваньемь торжествен-ного прїнятя першого єпископа станиславського именовань мїста. На чолї комїтету стоїт бур-мїстр Станиславова др. Ігн. Каминьскїи.

— Вь будинку Ставропїгїйского Інститута насту-їтї єть всєюю слїдуєчою року числений змїн-и. Друкарня Інститута буде розширена, бурєа и магазинь книжокь лучше якь дооси розвїченїи. Також має здвїгнутися середь стїн Інститута велика зала, вь котрїи мїстїтїся буде бібліоте-ка, часть предметїв музїкальных, стариний го-бїлины и портрєты сенїорїв Ставропїгїи. Вь той залї отбуватїся будуть такожь загальнї збо-ры членїв Інститута.

— Зь Станиславова доносять намь: Чистий до-ходь зь представлєня театрального, даного ру-ченїемь народнымь театромь вь користь Товари-ства рукопїхь жєнщїн вь Станиславові выно-сїть 50) зр. а. в.

— Др. Степань Федакь, конципїєнть адвокатскїи у Львовї вписаний вь листу оборонїць вь спра-вахь карныхь.

— На руску Бурсу вь Тернополї вплынули вь мїсяци вересня с. р. слїдуєчї жертвї. П. Т. оо. Кмїци-Шемпакь 10 зр.; Андрей Качала вь Медїни 3 зр.; п. Ант. Терещукь зь Городища 1 зр.; о. Александрь Ганкевич зь Грымалова 4 зр.; о.

крыл. Грыгорїй Шашкевич зь Перемишля 5 зр.; п. др. Гладышовскїи зь Тернополя 2 зр.; Вї-каоса шадїчїя вь Тернополї 50 зр.; п. Едмундь Корытїнскїи зь Луки великой 1 зр.; оо. Гара-имович зь Тура (на бібліотеку) 2 зр. 50 кр.; Вас. Фортун зь Тернополя 3 зр.; Александрь Ганкевич зь Грымалова 2 зр. 50 кр.; Впре-ос. митроп. Іосїф Сембратович зь Рїму 20 зр.; п. Зубрицкїи 1 зр.; о. Конытчакь, катехїт, 3 зр.; п. Тадей Федорович влаотїтель Клебанів-ки 20 зр.; др. Володимирь Лучаковскїи, адво-кать 3 зр.; о. Ігн. Галька, приходник зь Дуб-ковець, 3 зр.; о. Іоань Васильковскїи, приходник зь Могїльниць, 3 зр. — За питомїцьв уплаче-но 85 зр. 50 кр. Чєстна громада зь Дєнисова прїслала два гарцы мєду. Тернопіль дня 1 л. жовтїя 1885. Др. В. Лучаковскїи.

— Протєсть выборцьв округа Бережаны-Підгаїць-Рогатинь протївь выбору гр. Романа Потоцкогю, внесенный до рады державной, обнимає 58 сто-рїонь пїсьма. Протєсть складалєя зь кїлькохь частєй, а имено: 1) вступь, 2) нелегалнїй по-ступки при правьборахь, 3) такїи жь поступки при самїомь выборї посла. Тая послїднєа часть зїнову розпадаєся на кїлька отдїловь, имено: а) нелегалнїй выборї комїсії; б) підкупства и в) якь оцїнювано важїсть, вглядно неваж-ность голосїв обохь кандидатїв.

— Кандїдаты на посльв. Вь окрузї Сянїцкїомь кандїдує на бїльшой посльбости, на мїсцє звїст-ного Козловского, І. Викторь, влаотїтель добрї земскихь. — Вь Бродахь має найбільшї шан-сы Оттонь Гавзнєрь, хочє часть выборцьв за-явила, що голосувати буде на Генр. Затал, но-таря зь Станиславова. — Вь Станиславові фо-рїтує одна партїи д ра Червїнського, лїкаря зь Фиротенгоу и влаотїтеля „Gazet-y Narodow-oi“ друга підпирєє кандїдатуру директора банку кравого д-ра Згурокого, а третя бурмїстра д-ра Каминьского. — Зь сєльскої курии Богородчань-Надвїрна, старатює Поляки вїсїи силами пере-вести выборї п. Маларкевича, оовїтника судо-вого вь Станиславові.

— Декретї рускїи и польскїи газєты нарболї дооси великою крику, що п. Ярослав Романчук, „многона-дїбнїи члень Академїчного Братства и брата-нокь профєсора и посла Юліана Романчука, всту-пїв до Змартвїхстанцьв“ и побїшов до Ад-рїянополя. О скїлько мы могли довідатїсь, рїчь такь маєся: П. Ярослав Романчук бїв дав-нїше єлю слухатєль фїлософїи, членомь „Акаде-мїчного Братства“, потїмь членомь Ощєства Качков-ского, котрїи имено вь завязаню угрїцкої фїліи мавь дїятельну участь. Сєго року помїстївь одну свою статью (Релїгїиїи мїстерїи на заходї и на Ру-сїи) вь фїлетїонї „Мїра“, потїмь одинь переказь зь Кулїша („Орїсїа“) и одинь зь Марка Вовчка („Не-вольниця“) вь фїлетїонї „Gazet-y Narodow-oi“ підписавшїи І. Romaniczuk. При кїнци тамтогю мїсяця оженився у Львовї и побїхавь до Адрїя-нополя на учителя вь конвїктї вь школі Змарт-вїхстанцьв. Пїсля другої верїи побїхавь на учителя до Боснїи, побїля третю до Россїи.

— Вь Тернополї отбуваютьє теєрь выборы до рады громадскої. Вь послїднихь дняхь мину-шого мїсяця скїбїчилиось выборы зь т. зв. „тре-того кола“, т. є. зь клясы платїчихь найнїзшїй податокь. При сїхь выборахь велєся горяча и за-взята борба, такь якь станули туть протївь себе двї партїи. Одна т. зв. партїи магїстратска змалєла до полїшеня дотєперїшого стану и хо-тїла выбрати тыхь самыхь радныхь, котрїи го-сподарїли дооси вь радї мїста. А гарнїа то була господарка! На мїсцє стїгано що разь новїи тї-гарь, що разь збїльшувано податки и додатки громадскїи, мїска каса шадїчїи стояла отворомь для певныхь тїлькю особїв, котрїи позичали вь нїї на 7—10%, а вышочєннїи капиталь розпознїчу-вали бїльшїишимь мїщанамь на 20—30%, и т. п. Тожь не дїво, що супротивь дотєперїшого ладу а радше розладу, станула друга партїи, зложена зь ремїснїковь та мїщань и поставїла свою ли-сту кандїдатовь. По довгїи борбї побїдила послїднєа партїи и то знаменїтою бїльшоєтю голо-совь. Трєте коло выбрало до рады мїскої пере-важно мїщань и ремїснїковь, мїжь котрїи ми-дыбуємо дужє рухливогю и поступковогю майстра шєвского п. А. Кулиньского. Зь Руснїовь вы-бранїи: мїщанє Сатуркїи, Т. Кордуба, Комарнїц-кїи, Вацїкь и Бєкєсєвичь.

— Про гєсподарю о. Сарнїцкогю вь львовскїи Васи-льїнськомь монастырї доносять „Слову“: „Знаючи, що єть днємь 1 жовтїя с. р. упрєва монастырїи переходїть вь руки Єзуїтїв, упрєвєся о. Сар-нїцкїи сь монастырїиокии засобами такь, що послїднїи днїями не отало жеи єдногю полїтна-дровь для кухнї. О. Сарнїцкїи просївь крєхїв-скїи монастырї о прїсланьє дровь. Крєхївскїи монастырї прїслєвє єдинь вїзз дровь, але той побїшовь просто на улицю Зелєну... Управу львовскогю монастырїи перєнявє сь днємь 1 л. с. м. о. Зємба, реформованнї Єзуїтами Ваоїлі-нїнї.“

— На львовскїи университеть получило вь мину-шїомь роцї 17 кандїдатовь отєнєв докторїв прєвь а 4 кандїдаты стєпєнє докторїв фїлософїи.

— Зєврїхнїсть мїсточна Мїколаєва розпознала кон-курс на двї стїпендїи по 60 зр. рїчно, прїзвє-ченїи для хрїстїаньскихь учениковь шкїл народ-ныхь, сєреднїхь и высїхь, котрїхь родїчїи суть або булї мїщанами Мїколаєва. Подаватїєв о тїи стїпендїи належїть до 15 л. надолїста с. р. на руки выдїлу кравого.

— Выкрїта шайка злодїєв. Судїя слїдчїи оам-броского окружного суду п. Хїлїнскїи, вы-крївїв цїлу урғанїзовану шайку злодїєвь, кот-ра дооси розвивала була свою дїяльність вь по-вїстахь самбїрскїи, стрїпїскїи и долиньскїи (окрадала и церквї). До тої шайки львовскїи

злодїї найбільше давали членїв. П. Хїлїн-скїи вь порозумїю єть львовскою дирекцією по-лїції выловїв найвиднїишихь дїятєлїв сєго „благонамїренного“ товариства, якь Владїолава Завидовского, Фердинанда Моравского, Людвїка Сєкору, Авгуота Куглера, Найдю и єго това-рїшкю Марїю Ковальску; обоє послїднїи вертали зь отїусту зь Почєва сь добычєю надї 100 рублїєв.

— Зь Ясєнєва пишуть намь: Вь 96 числї „Дї-ла“ вь дописє зь „Покутя“ згадано, що будьто-бї вь школахь вь Жабїю и вь Ясєнєвї кра-євий инспекторь п. Барєвоцькїи заставь лишь по рїлєкору дїтєй. Мушу сє доосєнєє сїроуту-вати. Вь Ясєнєвї горїшнїомь ходїть дїтєй до школы стїлько, що малєнька комнатка, лєдвї може ихь помїстити. Мєнї здаєся, що не можна оказати „кїлькору дїтєй“, коли точно ходїть 35 дїтєй, а підчась визїты п. инспекторїв крає-вогю и окружного було 30 дїтєй вь школі. Пра-вда, що на 2.000 мєщанцьв, хотїи и розкєнє-ныхь по горахь, таке чїсло дужє малє, але годї зробити, шоби вь комнатцї 6½ метра довгїи, 4½ м. шїрокой а 2 м. 15 см. высїкой змїстїло-ло бїльше дїтєй. При тїй нагодї прїятно мєнї доосїти, що нова школа вже подї дахомь, а на другїи рїкь розпїчєнєся наука вь новїи будн-ку, котрїи дїїсно буде найкраснїишїи будн-комь шкїльнїи вь нашихь горахь, бо постав-леннїи послє вїсїхь новїишихь вымогь, а про-тора сала зможе выгїдно сотку дїтєй помїсти-ти. — Іосїфь Дожбєвскїи, предбїдєтєв мїсцє-вої рады шкїльної.

— Дефравдація сєнєвєстрєторь. Вь цїлїи Самбїр-чанїи звїтєна була особа сєкєвєстрєтора Крупчака, котрїи своїи мь милосєрднїи мь поутупованьємь, своєю нєлюдокою и бєзрїмїбною строгостєю при выконуваню екаєкуїи довїєв до руїны не одну сєлянську родїну, знїщїв не одно навїтї село. Послїднїи часами збравшїи до 2.000 зр. под-атковь, лишїв Крупчацькє жїнку и дїтєа, а самь сь любовнїцєю и сь грїшнїи угїєкь кудьсь, — кажуть, що до Амерїка. Обкраденїи громады бу-дуть мусїли здефравдованнїи податокь другїи разь окладати...

— Практїиїи испїты для учїтєлїв и учїтєлїкь вь Чернїовцяхь отбудуться 15 (27) жовтїя с. р.

— Польска депутатїя до Вєлєграду выїхала мину-шой недїлї зь Кракова подї проводомь єп. Ду-наєвского, вєзучи сь собою образь єв. Кїрїла и Мєтодїи, намалєваннїи Матєйкомь. Вь складь де-путатїи входять кромї єп. Дунаєвского: гр. Ар-турь Потоцкїи, Павло Пощєль, Матєйко, Станї-славь Смолькя, и др.

— Додатковє розпоряджєнє министрїальнє о недїль-нїомь отпочїнку зь дня 21 верєснєя с. р. позволєє вь арт. I працюєтє вь недїлю вь закладахь елек-трось-тєхнїчнїхь для освїтлєнїи и нагляданя надї котлами, машїнами и другїи апаратами, вь су-шарнїяхь и другїхь подїбнїхь фабрїкахь черезь чєтыри мїсїчїи, т. є. оть верєсєня до кїнця гудн-я. — Арт. II змїнїє давнїишїи законь вь слї-дуєчїи спосїбь: Праця вь недїлю при продажї товарїв дозволяєся: а) вь Вїднї, Празї, Трїє-стї, Львовї, Грацу, Бернї, Краковї и вь загальї вь мїстахь, числячїхь що найменше 20.000 жи-тєлїв — найдалше до год. 12 вь полуднє; б) вь другїхь мїсцїяхь найдалше до 5 год. по по-лудня. — Пїсїла арт. III. вїольно занятїєсь вь кождїомь часї вь недїлю працює, наколи ходїть о опоряджєнє або направи апаратовь и инстру-ментїв хирургїчнїхь, о направи случайно у-шкодженнїхь возїв, бєзпрозволочно потрїбнє під-кутьє конєй, дужє шїльнїи направи скїлярскїи и слюсарскїи. — Пїсїла арт. V вїольно працюєтє вь недїлю тамь, де вглядїи публїчнїи не дозво-ляють отклатити роботу, або де вымагає того публїчнє бєзпєчєнєство, якь при попованю рурь газовыхь або до вытєганя водї, при підпїраню домїв, при наглядїихь направихь дорїгь, мо-стїв и зєлїзниць, при отворуваню и замуруваню гробїв и при уряджєню декоратїи по причїнї торжєствь.

— Министерствє рїльництєва зажадало оть крає-вої правитєлєвь выказу тєпєрїшнїхь цїнь найважнїишихь продуктовь рїльництєва и цїнь работы за дїя порбоннїи ихь сь цїнами, котрїи служїли якє підєтєва до оператовь грунтовогю податку.

— Дрїбнїи вїстї. Вь Ланчїнї, пов. надвїрнїань-ского, писарь громадскїи Грыг. Струмїнскїи, скалїчївся вь палєцї при пусканю крови хорому конєви, вь наслїдокь того кровь хорого коня дї-сталєся до раны, затрїла кровь пїсоара и бїв до 24 годїнє умєрь. — Вь Монастырїокахь прїєп-пала земля вь каменоломї Лєйбї Дунаєра робїт-нїка Мартїна Рєвуцкогю и поломала му руку и ногу. Протївь виновнїкови сєго нещєстїя, Лєйбї Дунаєрови, котрїи якє влаотїтель каменолому не прїєдпрїняв нїякихь средєствь оосторожнїої, не выточєно ще до нїнї вь нєвїдомыхь причїнїхь, судовогю слїдєтєва. — Вь Швїцарїи ушлї вь по-слїднїхь днїяхь верєсєня с. р. великїи сїгнї.

Вїстї зь Аєпархїи Львовскої.

Вь пропозицію прїнятї: А) На Шидлїв-цї, дек. гусїянїйскогю, оо. І. Нїкол. Темнїцкїи зь Хлопївки; П. Володїи. Познанскїи зь Да-видковець, П. Мїх. Соловка, зь Качанївки, 4) Вас. Каргуть зь Шадлєвєць. — Б) На Оо-сївцї, дек. чортковскогю оо. І. Ванк. Кузїк зь Бїлоя, П. Лука Шугєт зь Оозовець, П. Мїх. Соловка зь Качанївки, 4) Іоань Жєгалович зь Завїдча. 5) Іоань Зєфїмовїи зь Петяковець, 6) Іоань Гєгєйчук зь Турьовки и 7) Романь Ля-дєрь зь Кутяць. — В) На Пїдкамїнь, дек. ходорївскогю оо. І. Яковь Мандїї зь Яяковець,

П. Аполнїар. Фїлїповскїи зь Млынаськ, П. До-метїи Вєроладїєвїч зь Станковець, 4) Іоань Вєвудка зь Москалївки, 5) Іоань Вєнгрїєвїч зь Пїдкамєня и 6) Юл. Дутковїч зь Покровець. — Г) На Пєтрїкївцї, дек. тернопїльскогю оо. І. Мїх. Соловка зь Качанївки, П. Ант. Ошоферко зь Золотнїк, П. Іоань Жєгаловїч зь Завїд-ча, 4) Александр. Мїроновїч зь Пєтрїковца.

Презїдїя ч. к. намїстнїцтєва годєтєся на канон. нїстїтуцію о. Володам. Козоровского на Братїковцї.

Митропол. канонїсторїя 1) вєтєвилєся до ц. к. намїстнїцтєва о згоду для о. Лєва Грїєвїчє запрєзєнтованогю на Чолгань, дек. бєлєхївскогю; 2) о. Стєє. Макогоньскому, оотруднїковї вь Го-родєнцї, поручїла повнїтї обовязки капєлєя и катєхїта при краєвої школі рїльнїчїи вь Горо-дєнцї.

Оттуєткю на 5 недїлї получїєтє о. Конєт. Бїлєвїч; вь дїлахь деканальнїхь заступати єго будє о. Словнїкїи зь Козлова.

Завїзванїи до канон. нїстїтуції оо.: 1) Ілїя Пандусь на Пєрєрїболє, 2) Іоань Стоцкїи на Дашаву, 3) Конєт. Стрїцкїи на Наварїю и 4) Анд. Сумнїк на Волобовь.

Дєкрєтє удїлїмєнїя оть испїту конкурєвогю получїєтє о. Конєт. Монастырїскїи.

Науку релїгїи вь чєтырїохь нїзшїхь кля-сєхь акадємїчєскої (рукоє) гїмназїи у Львовї по-ручєно о. Торьовскому.

Вїстї зь Єпархїи Перемиьскої.

До львовскої сємїнарїи на I рїкь богоо-лїє прїнятї пп. Прїслоїцкїи Романь, Струєвїч Мїх., Вїслоїцкїи Ігн. Господєрєвскїи Ів., Шу-мїло Мїх., Чернєцкїи Вас., Полошнїовїч Вол., Борковскїи Яковь, Мїхїлїовь Дан. Раостєвїцкїи Маркїлє, Двудїлї Іларїи, Пєтровскїи Мїх., Ко-марнїцкїи Ів., Кормошь Ємїлїєв, Волошнїйскїи Вас. и Трєновскїи Мїх.

Цєртїфїкатомь надїлєнїи пп. Гомзє Ємї-лїи, Лєврєцкїи Вас. Хотїнєцкїи Конєтан. Муоїи Теософїи, Лєшєнїєкь Сїмєонь, Лєбєдовїч Ів., Цєпнївскїи Євєстїхїи, Пєржєло Грыгорїи, Кмїц-кєвїч Савїєв, Країчїкь Нїколєй и Козакь Тєодорь.

Вь пропозицію на парохїю Калїнїкївцї, дек. Яроєлавскої прїнятї о.: Горнїцкїи Ємї-лїи, П. Кудїлї Іларїи, П. Туна Іларїи, IV. Кмї-цїкєвїч Викторь и V. Отгю Іоань.

До канонїчєскої нїстїтуції завїзваннїи на капєлєяноу Лїмна, дек. добромїльскогю, о. Туст-новскїи Євєгїи.

Розписанїи на конкурс до ч. 4030 оть рє-чїнєцємь убїтїю до 19 л. гуднїя 1885 р. слї-дуєчїи посады: I. Парохїи: 1) Тїхєнєя, дек. дуковскогю; 2) Уєстє руске, дек. бїцкогю; 3) Дворцї, дек. угнївскогю; 4) Яворець, дек. бєлє-городскогю; 5) Улєчє, дек. бїрчаньскогю; 6) Го-чїць, дек. бєлєгородскогю 7) Монастырєць, дек. горожаньскогю; 8) Бєрєгє гїрнїи, дек. затварнї-цкогю; 9) Новїца, дек. бїцкогю; 10) Дубрївка, дек. каньцкогю; 11) Дїдєвова, дек. затварнї-цкогю; 12) Лїщєны и 13) Смерєковець дек. бїц-когю; 14) Мїлїєць дек. мушаньскогю; 15) Скопїєв, дек. порохнїцкогю; 16) Радоцїна, дек. дуковско-го; 17) Горнїнька и 18) Волковнє, дек. бєлєго-родскогю; 19) Лїдєва, дек. любачївскогю. Вєї оть вынїткомь Мїлїєць подї 14) оуть наданя прїва-тногю. II. Капєлєїи: 1) Снєжєвка, дек. любачїв-скогю; 2) Мїгова и 3) Грозьова, дек. добромїль-скогю; 4) Ростокє вел., 5) Банїца, 6) Вїкєвова, 7) Камїяна, 8) Лєлєховь, и 9) Банїца, дек. му-шнїнськогю; 10) Гнїла, 11) Бєнєвова и 12) Прї-слоцьк, дек. высочаньскогю; 13) Яворнїкь и 14) Ясєль, дек. ялясьскогю; 15) Горбачь и 16) Порїєа грунт, дек. горожаньскогю; 17) Лобозїєв и 18) Нанова, дек. угрїцкогю; 19) Токарнїя, дек. о-лїцкогю; 20) Вєтлєна, 21) Крїва и 22) Рабє, дек. бєлєгородскогю 23) Вїрко, дек. перемиьско-го; 24) Корытнїєкє, дек. нїжаньскогю; 25) Схїд-нїца, дек. дрогобїцкогю; 26) Кулїчїєв, дек. бєлє-скогю; 27) Шумїєць, дек. высочаньскогю; 28) Гїрова и 29) Рєстїєнє, дек. дуковскогю; 30) Лїшьє, 31) Дїябїтєрь дуб. и 32) Гвоздєць, дек. жуковнїнськогю; 33) Смольнїєць и 34) Хмїль, дек. затварнїцкогю; 35) Мїхєлєвїч и 36) Бє-рєзєць, дек. комарнїнськогю; 37) Лєщєватє дек. льскогю; 38) Мїльковь, дек. олєщєцкогю; 39) Крамарївка, дек. порохнїцкогю; 40) Бїлїєць гїр., 41) Волошнїовца, 42) Лоцуданьє хом. 43) Свї-днїєць и 44) Лїпанька малє, дек. отарєвоамброско-го; 44) Доляннє и 45) Гладнїєв и 46) Рїх-валдєць дек. бїцкогю; 46) Чорнїрїкє и 47) Блє-внїєкє, дек. короєвнїнськогю.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Slovansky Sbornik, чєскїи мїсїчнїкь, що вы-ходїть вь Празї подї редакцією Євдєра Бїлїєкєа и подає бєлєтрїстїку и статїи науковїи выкладчє-блєвнїєскїи, подає сєго року кїлька отатєй, до-тїкєючїхь нась Руснїєвь. II такь: вь ч. 7 по-дыбуємо перекладь Федьковичєскогю оповїданя „Побратнїи“; вь ч. 8 Фр. Дворскїи подає ко-пїю зь рускої рукопїсє зь рр. 1694—1695, що находитєся вь архївї кн. Чернїна вь Празї, о бїєжє Козакїв сь Туркєми и Татарамї; вь ч. 6 умїщєна жїтїєнїєшє пок. Нїк. Костомєровє; вь ч. 9 знаходїмо лїєтє Срєзєнєвского до І. Шурк-нїє; вь ч. 10 розпочєвє п. Фр. Ржєгоржє пєчє-тєтїи єтнографїчнїи єскїз „Кїкаєкє вь нєрод-нїи жївотїє халїцкїхь Русїнїи“; наконєць вь ч. 4 и 5 находитємо дошїи гадкїи про выданя: „Рускої Выблїотєкє томь III“ и „Творїи Володїмїра На-врєцкогю“. — Вь рїчнїку за рїкь 1884 замїча-ємо умїщєну єтнографїчнє студию Ф. Ржєгоржє „U zemї Ruslїi“ и перекладь Фр. Халєшє двохь поєзїї Шоголєва; „Vichr“ и „Orcl“.

До замѣны
 парохія Ясенѣвъ гортшнй
 канцелярія крессового, положена въ
 здоравій гортшнй околици надъ
 рѣкою Черемшанъ. Дуже дог-
 днае мѣсто для безженныхъ, вѣд-
 цѣвъ, слабыхъ и въ загалі
 для тѣхъ, котра за-дѣл акон-
 будъ причини не можуть займа-
 тина гадбѣствомъ. Вѣдцѣтъ вѣ-
 стей удѣлѣт Іосифъ Домбчовскій,
 приходившій въ Ясенѣвъ гортш-
 нѣвъ, почта Устьерка надъ Че-
 1475 режешѣвъ. 1-3

Домовый учитель
 французского и англійского языка,
Рудольфъ Миллеръ,
 при улиці Зезенѣй ч. 32, готовъ
 принять лекціи тѣхъ языковъ
 за умѣрену цѣну.
 (1472-2-7)

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ
 хиньско-россійскою
ГЕРБАТЫ
В. Ф. РИДІЯ
 у ЛЬВОВѢ

поручае маасово збору:
 1/2 килло Congo . . . 1 зр. 60 кр.
 " Bouchong чер. обрѣзъ 3 " " "
 " Bouchong черна . . . 2 " " "
 " Kaizow . . . 4 " " "
 " Melange de Londres 4 " " "
 " Pesse . . . 3 " " "
 " Караванна . . . 4 " " "
 " Караванна найпершій 6 " " "
 " Гумповъ перлова . . . 3 " " "
 " Гумповъ блѣтна . . . 4 " " "
 Чорна гербата Bouchong маасовъ збору
 въ оригинальнѣхъ хиньскѣхъ скринь-
 кахъ и оловомъ обложана 3 зр. 70 кр.
 Гербаты выскѣкъ 1/2 килло 1 зр. 20 кр.
 въ малуцъ гербаты 1/2 килло 1 зр. 50 кр.
 Замоваля въ провинціи выскѣкуютъ
 обороткомъ почтомъ.
 Оплакованье не чюдителъ. 1444

Выключный гуртовый складъ паперу
 выробу краесого
Братей Колишерѣвъ въ Черлянахъ
 1474 1-3
 такожъ
 комисовый складъ листовыхъ паперѣвъ
Густава Редера (Roeder) & Спѣлки
 Marschendorf ex Чехалъ
 поручае

ЮЛІЙ РАЙСЪ
 въ новѣхъ локалі при ул. Театральнѣй ч. 11 у Львовѣ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
 Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній
 уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОННѢВЪ (або ФИСТАРМОННѢВЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.
 Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
 руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и мо-
 же дати Высокоповажанымъ Отцѣмъ Духовнымъ о томъ
 дуже пожиточномъ инструментѣ найбѣшшу информацию.
 Цѣна тѣхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
 Давъ такожъ на рати.
 1872 2-7
 Съ поважаньемъ
ІОАНЪ СЛИВНЬСКІЙ,
 властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
 моніомъ у Львовѣ, ул. Хоруцина ч. 9.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
 у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемишлѣ, Тернополѣ и Дрогобычѣ
 поручае изъ своихъ богато заосмотреныхъ складѣвъ
 по дешевыхъ цѣнахъ

К а в у
 Шоколаду,
Ч а й,
 Цукоръ,
 Оливу,
Опѣтъ,
 Сыръ швайцар. бриндзю,
Мѣдъ прѣсный и пѣтъ,
 Оловѣ жжѣй,
 Корѣнь,
 Сардинки, оселедцѣ,
 Горѣлки,
Ликеры, Румъ,
Вина въ бутылкахъ
 и **барылкахъ,**
 Мыло, мыла до рукъ,
 Крохмалъ, фарбу,
 Корни,
 Смаровило на ножи,
Свѣчи церк. и стол.,
Воскъ,
 Цѣты до свѣчокъ,
 Кадило,
 Карты,
Воды минеральнѣй,
 Всякія роды щѣтокъ (тол-
 лѣтъ, до пѣллоги, до
 обуви и до коней),
 Маасу до подѣлокъ,
Шварцъ безъ витриолу,
 Шапѣръ,
 Пѣра, ругенъ,
 Оловѣцъ,
Лѣкъ,
 Чорнило (аграмонтъ),
 Порошокъ на овалды.

Цѣльникъ выскѣкелъ на заваданье франко.
 5 до 6 килограмовыхъ посылокъ почтова ошлатъ выноситъ немного
 такъ же ошлатѣтъ и въ найбѣшнихъ сторѣхъ замовляти потрібній
 для дому артикулы.
 Вступачѣ въ члены товариства „Народна Торговля“, платятъ винесово-
 го 1 зр. и удѣлѣ вымѣше одинъ, выносѣчій 10 зр. Той удѣлѣ остаеся вла-
 стествомъ члена и опростеноуся дивидендо, котрой вымота назначаетъ по у-
 вѣченю рѣчныхъ рахунѣвъ. „Народна Торговля“ принимае такожъ грошѣ
 на шадинѣй выжочки и платитъ отъ нихъ 5%.
 1386

НАДОСЛАНЕ.
Змѣна помешканя!
Дрѣ КЕБУЗИНСКІЙ
 лѣкаръ практикуючій въ Перемишлѣ
 менкае
 отъ 1 жовтя въ Ринку ч. 26, на 1 поверсѣ,
 1470 надъ цукорнею Шольца. 3-3
 Аптика РУКЕРА во Львовѣ
 поручае 1315 77-7
 росу красоты и всякїй косметики такъ че-
 резъ мене якъ и инші фармы поручанѣй.

Ц. к. генерална Дирекція
австрійскѣхъ желѣзницъ державныхъ.
 Выписъ въ плану вѣдъ важного отъ 1 жовтя 1885 р.
 Отходѣтъ въ Львовѣ до Стрия поѣзды особой:
 о 11 г. 26 м. въ день, о 7 г. 10 м. въ день и о 7 г. 10
 м. въ ночь, а приходѣтъ до Стрия о 1 г. 21 м. и о 9
 г. 32 м. въ день и о 9 г. 34 м. въ ночь.
 Отходѣтъ въ Стрию до Львова поѣзды особой:
 о 2 г. 20 м. въ день и о 10 г. 45 м. та 5-45 м. въ ночь,
 а приходѣтъ до Львова о 4 г. 15 м. въ день, о 1 г. 5
 м. въ ночь и о 5 г. 5 м. въ день.
 Отходѣтъ въ Стрию до Хирова поѣзды мѣшаный:
 о 5 г. 19 м. въ ночь, а приходѣтъ до Хирова о 9 г. 30
 м. въ день.
 Отходѣтъ въ Хирова до Стрия поѣзды мѣшаный:
 о 5 г. 24 м. въ день, а приходѣтъ до Стрия о 10 г.
 22 м. въ ночь.
 Отходѣтъ въ Дрогобыча до Борислава поѣзды
 мѣшаный: о 5 г. 20 м. въ ночь (крѣмъ суботы), о 8 г. въ
 день, о 2 г. 44 м. въ день и о 6 г. 10 м. въ ночь (крѣмъ
 пятницъ); а приходѣтъ до Борислава о 6 г. 4 м. въ
 день (крѣмъ суботы), о 5 г. 44 м. въ день, о 3 г. 23 м.
 въ день и о 6 г. 51 м. въ ночь.
 Отходѣтъ въ Борислава до Дрогобыча о 6 г.
 40 м. въ день (кр. суботы), о 11 г. 49 м. въ день, о 5 г.
 въ день и о 7 г. 20 м. въ ночь (кр. пятницъ) а прихो-
 дѣтъ до Дрогобыча о 7 г. 27 м. въ день (кр. суботы),
 о 12 г. 35 м. въ день, о 5 г. 43 м. въ день и о 8 г.
 3 м. въ ночь (кр. пѣтъ).
 Отходѣтъ въ Гусятина поѣзды особой о 9 г. 35
 м. въ день и о 12 г. 40 м. въ ночь а приходѣтъ: до
 Чорткова о 11 г. 35 м. въ день и о 2 г. 35 м. въ ночь;
 до Бучача о 1 г. 46 м. въ день и о 4 г. 37 м. въ ночь;
 до Станиславова о 5 г. 37 м. въ день и о 8 г. 35 м. въ
 день, а отъ до Стрия о 6 г. 23 м. въ ночь и о 9 г. 40 м.
 въ день; до Стрия прих. о 9 г. 58 м. въ ночь и о 1 г.
 22 м. въ день, а отъ. о 10 г. 23 м. въ ночь и о 1 г. 45 м.
 въ день; до Дрогобыча прих. о 11 г. 18 м. въ ночь и о
 2 г. 31 м. въ день; до Хирова прих. о 1 г. 32 м. въ но-
 че и о 4 г. 32 м. въ день а отъ. о 2 г. 2 м. въ ночь и
 о 4 г. 58 м. въ день до Нового Загѣра, а приходѣтъ о 4 г.
 4 м. въ ночь и о 6 г. 57 м. въ день.
 Отходѣтъ въ Нового Загѣра поѣзды особой: о 1
 г. 46 м. въ ночь и о 8 г. 31 м. въ день а приходѣтъ: до
 Хирова о 1 г. 45 м. въ ночь и о 10 г. 32 м. въ день; до
 Дрогобыча о 4 г. 30 м. въ ночь и о 1 г. 2 м. въ день; до
 Стрия о 5 г. 18 м. въ ночь и о 1 г. 44 м. въ день; до
 Станиславова о 9 г. 12 м. и 5 г. 51 м. въ день, а отъ. о
 10 г. въ день и о 6 г. 50 м. въ ночь; до Бучача о 2 г.
 10 м. въ день и о 10 г. 45 м. въ ночь; до Чорткова о 3 г.
 53 м. въ день и о 12 г. 35 м. въ ночь; до Гусятина о 5 г.
 42 м. въ день и о 2 г. 35 м. въ ночь.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ.
 Подаемо сямъ до загальнои вѣдомости, що уневажяемо уповаженіе, уль-
 лене пану
Мечиславу Бобжецкому
 до принимана внесень на обезпеченя для Товариства взаимныхъ обезпечень въ
 Краковѣ, а такожъ и до отбирани черезъ него якихъ-небудь належитостей за
 обезпеченя.
 Всяка проте дѣяльнѣсть, яку бы панъ Мечиславъ Бобжецкій въ томъ взглядѣ
 предприняти намѣривъ, була бы надужитьемъ, передъ котрымъ остерег-
 ти Почтенну Публику уважаемо собѣ за обовязокъ.
 Дирекція Товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ.
 З. Слонецкій. К. Сципію.
 1467 2-3

МАРІЯ МРОЗИНЬСКА
 (Фридрихъ Мрозинскій)
МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ
 у Львовѣ
 при улицѣ Собеского н-рѣ 7.
 поручае свѣдъ
СКЛАДЪ
 1471 2-6

заосмотреный всегда въ доборовѣ футра, такъ мѣстовѣ якъ и до подорожи, гарнитурѣ
 дамскѣй вайновѣйшомъ моды, наилучшій шкѣры и т. п., а то все якъ найстараннѣйше
 выкѣчене, по дуже приступныхъ цѣнахъ, якъ найскорше — на часъ замовленый.

Ц. к. придворна лїарня дзвонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручае до замовленъ
 дзвонѣвъ и гармоничныхъ
 складѣвъ всякомъ величинѣ и
 голосу. За напорѣдъ ошлатъ
 ченый голосъ або акордъ
 якого дзвонка, якъ такожъ
 за найбѣшній металлъ гва-
 рантусѣмъ. Монтованье до
 дзвонѣвъ приспособлюе оя
 на способѣ упривъ. съ го-
 ловами зъ нованого желѣ-
 за. Черезъ се монтованье
 можна великими дзвонами
 дуже легко дзвонити и мо-
 жна ихъ кѣлько небудъ ра-
 зѣвъ обернути такъ, що
 сердце бе за кождымъ ра-
 зѣвъ въ иншо мѣсе, черезъ
 що дзвонъ выскѣкуютъ на тревалости. Припоручаня выконуютея якъ най-
 скорше, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условїяхъ заплаты.
 Гармоничнїй дзвонкѣ до престолюе съ сильными и голосными дзѣв-
 нѣчками.
 Зъ альпакы: 1 складѣвъ съ 4 дзѣвъ. по 14 зр., 1 складѣвъ съ 3 дзѣвъ. по 11 зр.
 Зъ мослужу: 1 " " 4 " " 10 " " 1 " " 3 " " 8 "

Отзначеня: Выстава вѣденска 1873, два медалѣ за по-
 ступъ за складѣвъ дзвонѣвъ для вѣденской Votivkirche 260
 сотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣднѣ 1880 зол. медалъ.
 Заложенъ 1838. Доставилъ 3946 дзвонѣвъ, 1,080,370 кильограмѣвъ ваги.
 Зъ сего до Вѣднѣ для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 кильогр.
 ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годниникѣвъ для нового ратуша 3345 крѣ ваги
 1288 Надвыжкѣ коштѣвъ даромъ. 19-24

Въ Радчи коло Станиславова
 есть на продажѣ дуже дешево
 фортепьявъ въ дуже добрымъ станѣ
 и 100 удѣвъ славяновскѣхъ. Пыта-
 ти въ домѣ парохїальномъ. 14771-3

К. Диккенса
Новорѣчнїй Дзвонъ
 Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.
 Дѣстати можна въ адми-
 нистраціи „Дѣла“ або въ
 книгарни Ставропигїйскѣй.

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО
 пѣдѣ Вѣденъ р. 1683.
 Написавъ Стефанъ Качала.
 Цѣна 20 кр.
 Дѣстати можна въ адми-
 нистраціи Дѣла.

Лосы Будапештенской Выставы по 1 зр.
ЩЕ ЛИШЬ КОЛЬКА ДНѢВЪ!
 Головна выграна **ВЪ ГОТѢВЦѢ**
10000 гульд!
 Дальше 20.000 зр. | 10.000 зр. | 5.000 зр. и т. д. и т. д. | 4.000 выгранныхъ.
 Администрація краесвой лотерїи выставовой въ Будапештѣ ул. Андрасого ч. 4.

